

ANÀLISI DE LA RELACIÓ DE PARELLA (2.0)

"La vida és curta, tingues una aventura". Perplexe i mirant si hi havia alguna càmera oculta que em gravava, recordo aquesta situació de fa un parell d'anys quan conduïa per Barcelona on darrera d'un autobús i havia aquest anunci enganxat als meus morros. El Portal ASHLEY MADISON de cites sexuals discretes entre persones casades -sobretot- és una de les empreses que més ha augmentat la seva facturació i la seva clientela arreu d'Europa en els últims anys. Avui en dia, les opcions de coneixences i relacions que proporcionen les noves tecnologies es multipliquen i tempten descaradament l'instint humà d'experimentar i provoquen sense complexos l'instint sexual. D'aquesta manera s'explica una de les grans causes del ferotge augment de les infidelitats i també de l'auge dels diversos portals de búsqueda de parella i relacions sexuals ja que és aquest un negoci que s'alimenta de les necessitats humanes primàries de *carn* i afecte.

Si hi sumem a la gran llibertat i secretisme que proporciona internet a les persones, la crisi de valors iniciada fa més d'una dècada, tenim com a resultat la tempesta gairebé perfecta que està sent com el cop de gràcia que els hi faltava a les tant ja qüestionades relacions tradicionals que se saltaven a la torera el respecte a la llibertat i al projecte individual dels dos membres de la parella. L'egoïsme- representant màxim de la nova humanitat- juntament amb els seus cosins germans: l'individualisme i l'exigència, actuen com a ens malèfic; són com un càncer que corca ràpidament les relacions carregant-se primer **la paciència** per llavors assassinar directament **el compromís** amb el resultat de **coma amorós profund**- gairebé irreversible- fent que la desconexió de la màquina que insufla oxigen a la relació, sigui la única opció d'evitar més patiment si no es fa una reestructuració profunda cap als bons valors.

Avui en dia ja comença a passar a la història l'assignatura de la carrera de Psicologia de "Cicle vital de la parella". Ja no s'arriben a completar gaires cicles dels de: "*fins que la mort us separi*" i d'aquí a pocs anys seran *rara avis* dignes de monument les parelles que hi arribin. Tot això ens fa pensar a tots els per què i si és o no normal aquest nou paradigma social. Més aviat hauríem de dir si és lògic ja que normal sí que ho és perquè està passant en una gran part de la població. La resposta està, com dèiem, en els valors actuals i en les equivocacions conceptuals de les relacions convencionals de sempre que resulten obsoletes de fa anys- segons després la pura lògica de la constatació de tantes males convivències i separacions-.

És que gestionar una *empresa* com la parella requereix -normalment- de molt esforç i dedicació- si és que es vol intentar que hi tinguem una alta satisfacció-. Però com que no se'ns ha ensenyat què s'ha de fer per a convida-hi amb èxit ni quins en són els perills i els trucs, aquest repte tan important a la vida ve a ser com aquells llibres juvenils de tria la teva aventura amb les múltiples opcions que ostenta la sort i que en poden resultar d'històries no sempre de color de roses.

Saber el tipus de relació que volem i quines característiques ha de tenir la nostra *mitja taronja*, hauria de ser un deure social on ens examínessim sovint a nosaltres mateixos. Una de les grans decisions de les nostres vides passa per l'anàlisi del per què ens lliguem voluntàriament amb unes persones i no altres i normalment a qui li preguntes no et sol donar més enllà de motius superflus apuntats en un futur d'atzar incert. Esbrinar com som nosaltres- trets de personalitat i caràcter-, quines creences defensem i

quines prioritats tenim a la vida- i en les relacions-, són la tríada bàsica a pensar profundament per a detectar-hi errors o potenciar-hi grans virtuts amb l'objectiu de seleccionar bé i viure encara millor. Sempre contrastant-ho i aprenent. Dit d'una altra manera, **el pronòstic d'un vincle amorós dependrà ,en bona mesura, de la coneixença i millora d'un mateix.** Malauradament, estem en una societat on no es dóna prou importància a l'ajuda en el bon establiment de vincles afectius on els assessoraments i ensenyances que des d'adolescents o primera joventut se'ns haurien d'oferir i on hauria d'estar totalment normalitzat que les parelles acudissin a cursos-tallers i teràpies d'assessorament i millora de la seva relació.

Actualitzar i modernitzar els vincles de parella és un debat que hauríem d'iniciar i naturalitzar. Ja és hora d'eleva a la categoria de preocupació nacional màxima els vincles de parella actuals. Només deixant de mirar cap a altres bandes podrem començar a construir una societat ben cimentada en l'autoconeixement, els bons valors, i per tant els bons i feliços vincles humans.

Roger Puigdecamet
Psicòleg de PSIGMA